Írta: Administrator
2014. szeptember 06. szombat, 14:01

„Íme, eljövök, Uram, hogy teljesítsem azt, amit kívánsz.”

2014. augusztus 31-én, az évközi 22. vasárnapi szentmisét Novan búcsúzással zárta közösségünk. E nap búcsúzott a novai plébániatemplomtól egyházközségünk korábbi világi elnöke, a gellénházi általános iskola hittanára, Szili László. László szeptember 1-jétől mint jelölt készül a bencés szerzetességi életre Pannonhalmán. A rögtönzött ünnepség keretében előbb új lelkipásztorunk, Kiss György atya, majd Vörös Bélánéval az egyházközség világi elnöke, Varga Jenőné köszöntötte a távozót, s adta át a közösség ajándékát.

KISS GYÖRGY ATYA

„Kedves Híveim! A hirdetések előtt kedves kötelességemnek hadd tegyek eleget. Kedves barátom, Szili László a holnapi napon elindul a jó Isten által számára kijelölt úton. Én, mint a község lelkipásztora tisztelettel megköszönöm sok éven át végzett munkáját, hitoktatást, mindazt, amit tett. A jó Isten segítse meg őt, hogy valóban találja meg az utat, melyre kiválasztotta.”

VARGA JENŐNÉ, AZ EGYHÁZKÖZSÉG VILÁGI ELNÖKE

„Kedves Laci! Amikor mint fiatalok a középiskolát elkezdjük, utána pályaválasztás elé nézünk. Van, aki már akkor eldönti, hogy mi szeretne lenni és azon az úton halad tovább, de vannak páran, akik igaz, hogy elindulnak valamerre, de érzik, hogy ez az út mégsem az övék, valami mást szeretnének. Hosszú évek kutakodása, keresése végül elvezet arra az útra, melyről tudod, hogy ezt szeretnéd. Kívánjuk, hogy érezd magad jól az új helyeden, Pannonhalmán, a gyönyörű apátságban és találd meg lelki békédet, nyugalmadat! Ha közben egy kis honvágyad lesz, vedd elő azt a képet, nézzél rá, amit a templomról múlt vasárnap kaptál, és gondolj az itthon lévőkre, a szép dolgokra, amik itt történtek veled ebben a templomban, ebben a

közösségben! Köszönjük neked az együtt töltött éveket, a templomban végzett szolgálataidat, a bibliaórákat, a beszélgetéseket… Isten áldása kísérje utadat Laci!”

SZILI LÁSZLÓ

„Néhány gondolatot szeretnék mondani, bár nagyon megleptetek. Nem tudtam készülni, hogy méltóképpen tudjak reagálni erre a szép köszöntésre. Ahogy páran tudjátok már, elég régóta gondolkodok a szerzetesi életúton. Körülbelül egy olyan 18-20 évvel ezelőtt fogalmazódott meg először bennem, amikor legelső alkalommal, egy zarándoklat alkalmával, keretében jártam a pannonhalmi főapátságban. És azóta újra, és újra visszatért ez a gondolat és érzés. Kicsit úgy érzem magam, mint az olvasmányban Jeremiás prófétától olvassuk, hogy „Uram rászedtél, és hagytam magamat rászedni”. Én is valami hasonló módon vagyok, hogy újra és újra visszajött és mindig erősebben, intenzívebben ez az érzés. Úgy gondolom, hogy most ért olyan szintre, hogy meg kell tennem ezt a lépést. Bízom benne, hogy az új helyen, Pannonhalmán megtalálom azt, amit keresek, amit igazából most sem tudok pontosan megfogalmazni, amit ha rátalálok, akkor biztosan tudni fogom! Kérem nagy tisztelettel a közösséget, az imádságát, hogy imádkozzatok a hivatásomért, és én is igyekszek imádkozni értetek körülbelül 170 km-ről. Nagyon szépen köszönöm még egyszer ezt a kedves köszöntést!”

Képek a Galériában!